

ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING ON PRINCIPLES OF SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY AFFECTING
THE APPLICATION OF PEOPLE IN UBON RATCHATHANI PROVINCE

อโนทัย ทหารสาร อัยรดา พรเจริญ สริตา ชาลี และ ภัทรา ชันคำ*

Anothai Harasarn, Irada Phorncharoen, Sarita Chalee and Pattra Khankam*

สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี 34000

Program in General Management, Faculty of Business Administration and Management,

Ubon Ratchathani Rajabhat University, Ubon Ratchathani Province 34000

*Corresponding author: E – mail: pattra131140@gmail.com

รับบทความ 1 สิงหาคม 2562 แก้ไขบทความ 7 ตุลาคม 2562 ตอรับบทความ 17 ตุลาคม 2562 เผยแพร่บทความ เมษายน 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกตาม อายุ อาชีพ สถานภาพระดับการศึกษา รายได้ หนี้สิน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 400 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การทดสอบค่าถดถอยพหุคูณ การทดสอบค่า T-Test และการทดสอบค่า F-Test

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประชาชนส่วนมาก มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีสถานภาพสมรส มีอาชีพเกษตรกร มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 9,000 บาท มีหนี้สิน 30,001 บาท ขึ้นไป และมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์/วิทยุ
2. การเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐานของประชาชน อายุ มีความคิดเห็น ต่างกัน ระดับการศึกษา มีความคิดเห็น ต่างกัน สถานภาพ มีความคิดเห็น ต่างกัน อาชีพ มีความคิดเห็นต่างกัน รายได้ มีความคิดเห็นต่างกัน หนี้สิน มีความคิดเห็นต่างกัน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีความคิดเห็นต่างกัน

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ, หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง, การประยุกต์ใช้

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to examine knowledge and understanding on principles of sufficiency economy philosophy (PSEP) affecting the application of people living in Ubon Ratchathani Province, 2) to compare knowledge and understanding on PSEP affecting the application of people living in Ubon Ratchathani Province, classified by age, occupation, marital status, educational level, monthly income, debt, and information perception. Research tool was a set of questionnaires. The sample consisted of 400 people living in Ubon Ratchathani Province, selected by simple random sampling. Statistics for data analysis were Pearson correlation analysis, multiple regression analysis, T-Test and F-test.

The findings were as follows:

1. The majority of the respondents were in the age range of between 41 – 50, graduated from primary schools, married status, farmers, earned monthly income no more than 9,000 baht, having debts no less than 30,001 baht, perceived information via televisions/radios
2. From fundamental data comparisons, the respondents with different ages, educational levels, marital status, occupations, monthly incomes, debts, perceived information showed different opinions.

Keywords: Knowledge and Understanding, Principles of Sufficiency Economy Philosophy, Application

บทนำ

จากวิกฤตการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2540 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการออกของปัญหาแก่พสกนิกรชาวไทย โดยพระราชทานแนวทางในการแก้ไขวิกฤตการณ์ ภายใต้ชื่อ “เศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งเป็นแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง เพื่อให้ประชาชนรอดพ้นจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังกระแสพระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 4 ธันวาคม พ.ศ.2540 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงเนื่องในโอกาสต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง พระองค์ท่านได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอมีพอกินพอใช้ การรู้จักความพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และทรงเตือนประชาชนชาวไทยไม่ให้ประมาท ตระหนักถึงการพัฒนาตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องตามหลักวิชา ตลอดจนมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิต (กานดา เตชะชั้นหมาก, 2556)

เศรษฐกิจพอเพียงมีใช้หมายความว่า การกระเบียดกระเสียรจนเกินสมควร หากแต่อาจฟังเพื่อได้เป็นครั้งคราวตามอัตภาพ แต่คนส่วนใหญ่ของประเทศ มักใช้จ่ายเกินตัว เกินฐานะที่หามาได้ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปสู่เป้าหมายของการสร้างความมั่นคงในทางเศรษฐกิจได้ เช่น โดยพื้นฐานแล้วประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม เศรษฐกิจของประเทศจึงควรเน้นที่เศรษฐกิจการเกษตร เน้นความมั่นคงทางอาหาร เป็นการสร้างความมั่นคงให้เป็นระบบเศรษฐกิจในระดับหนึ่งจึงเป็นระบบเศรษฐกิจที่ช่วยลดความเสี่ยง หรือความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจในระยะยาวได้ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้ได้ทุกระดับ ทุกสาขา ทุกภาคของเศรษฐกิจ ไม่จำเป็นต้องจำกัดเฉพาะแต่ภาคการเกษตร หรือภาคชนบท แม้แต่ภาคการเงิน ภาคอสังหาริมทรัพย์ และการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ โดยมีหลักการที่คล้ายคลึงกัน คือ เน้นการเลือกปฏิบัติอย่างพอประมาณ มีเหตุมีผล และสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ตนเองและสังคม (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2560)

ด้วยชุมชนในจังหวัดอุบลราชธานี ในอดีตมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีการมองทางด้านคุณค่ามากกว่าที่จะมองเพียงด้านมูลค่า ครอบครัวสามารถพึ่งตนเองได้ มีการเกื้อกูลกันภายในชุมชน ทำให้เกิดความสามัคคีในชุมชน และสามารถรวมตัวกันเพื่อสร้างวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง มีความศรัทธา และปฏิบัติตามหลักคำสอนทางศาสนาอย่างเคร่งครัด ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และทำนาเป็นหลัก แต่ด้วยสภาพภูมิประเทศที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ลุ่มเกิดน้ำท่วมในฤดูมรสุม ประกอบกับการขาดแคลนน้ำทำการเกษตรเกิดความแห้งแล้งในฤดูแล้ง ผลผลิตที่ได้จึงไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ในสถานการณ์ในปัจจุบันเมื่อประสบปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เริ่มตระหนักและหันกลับมามองตัวเองด้วยการพึ่งพาตนเองมากขึ้น นำแนวทางเกษตรแบบทฤษฎีใหม่มาปรับใช้ ด้วยการพึ่งพาธรรมชาติ มีการปลูกพืชผักกินเอง เหลือจึงขาย เพื่อสร้างรายได้และยังชีพ เน้นการผลิตปัจจัย 4 โดยการผลิตเครื่องอุปโภคไว้ใช้เอง เช่น น้ำยาล้างจาน เป็นต้น การผลิตปุ๋ยชีวภาพไว้ใช้ในการเกษตร และมีการแปรรูปผลผลิตเพื่อจำหน่ายเป็นการสร้างรายได้ให้กับตนเอง และชุมชน โดยยึดหลักทำเอง กินเอง ใช้เอง จนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการสร้างความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงรวมถึงการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติซึ่งจำเป็นต้องสร้างให้เกิดขึ้นกับประชาชนในทุกระดับ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในตนเอง มีเหตุผลในการใช้ชีวิต มีความพอประมาณในการใช้ชีวิต ภายใต้เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม เพื่อให้ประชาชนดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข มีสติ และมีจริยธรรมในการใช้ชีวิต และสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

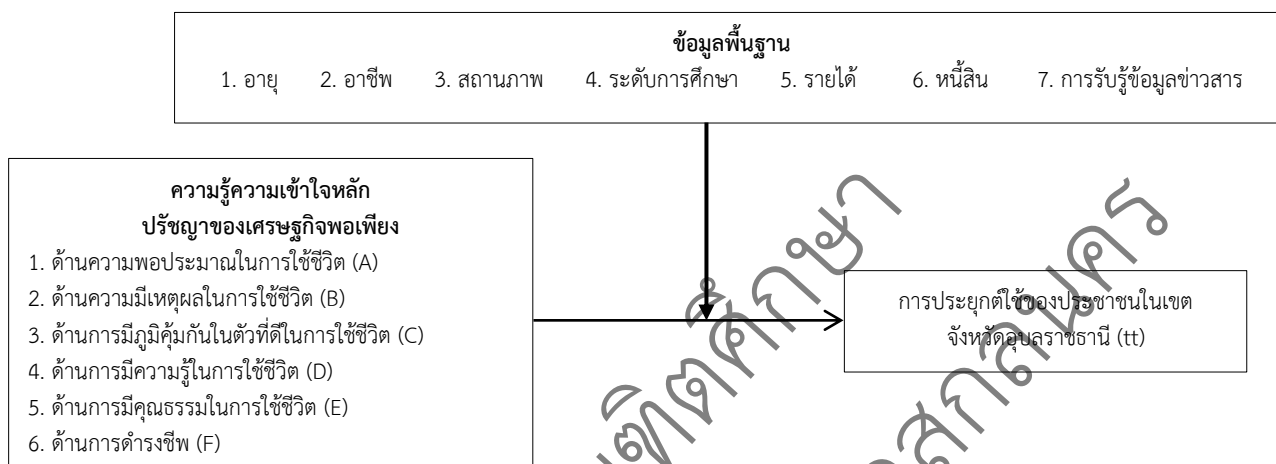
1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกตาม อายุ อาชีพ สถานภาพระดับการศึกษา รายได้ หนี้สิน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยอาศัยกรอบแนวคิด ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อายุ อาชีพ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ หนี้สิน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกัน

ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ประกอบด้วย ด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านความมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกัน

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี เป็นกรณีที่ประชากรมีจำนวนที่ไม่แน่นอน (Infinite population) ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถทราบจำนวนประชากรที่มีความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่ไม่แน่นอน (Infinite population) สุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคอเครน (Cochran, 1977) $N = (Zc\sigma / em)^2$ ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน การสุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับด้านความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีลักษณะให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกระดับความสำคัญ 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนของลิเคิร์ต (Likert technique, 1961) อ้างอิงใน (ธานินทร์ ศิลปจารุ, 2553, หน้า 75)

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับด้านการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานีของผู้ตอบแบบสอบถามเลือกระดับความสำคัญ 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนของลิเคิร์ต (Likert technique, 1961) อ้างอิงใน (ธานินทร์ ศิลปจารุ, 2553, หน้า 75)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา บทความวารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการศึกษา รูปแบบวิธีการสร้างแบบสอบถาม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. กำหนดกรอบแนวความคิดจากข้อมูลที่ได้ทำการศึกษา โดยการวิเคราะห์และแยกประเด็นที่ต้องการศึกษา และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย
3. ออกแบบและสร้างเครื่องมือ โดยออกแบบสอบถามจากการกำหนดกรอบแนวความคิดที่สร้างไว้ โดยแบบสอบถาม ควรมีลักษณะสั้น กระชับ เข้าใจง่าย
4. นำแบบสอบถามที่ได้เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน (IOC > 0.6) เพื่อตรวจสอบปรับปรุงความสมบูรณ์ และความถูกต้องให้ครอบคลุม ทั้งโครงสร้าง เนื้อหา และด้านภาษาที่ใช้เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม และสามารถครอบคลุมถึงเรื่องที่กำลังต้องการศึกษา พร้อมทั้งนำไปปรับปรุงแก้ไขได้
5. นำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามและนำไปปรับปรุงแก้ไข นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์
6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้เครื่องมือวิจัย (Try Out) กับความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 30 คน
7. หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่งความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.77 ซึ่งสอดคล้องกับกฎของครอนบาค (Cronbach, 1951) ที่ได้เสนอว่า เกณฑ์การพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.70 ขึ้นไป ถือว่ามีความน่าเชื่อถือ

วิธีรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากประชาชนเพื่อเก็บรวบรวม แบบสอบถามด้วยตนเอง
2. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient Analysis) เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี
2. การวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ใช้แสดงค่าถดถอยพหุคูณ
3. วิเคราะห์ค่า t - Test ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มของประชาชน
4. วิเคราะห์ค่า F - Test ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 3 กลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance) แล้วศึกษาเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธี LSD

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 41 - 50 ปี จำนวน 180 คน ร้อยละ 45.00 รองลงมา คือ มีอายุ 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 140 คน ร้อยละ 35.00 และอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 61 คน ร้อยละ 15.30 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 175 คน ร้อยละ 43.80 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 102 คน ร้อยละ 25.50 และอนุปริญญาหรือ ปวช./ปวส. จำนวน 68 คน ร้อยละ 17.00 มีสถานภาพสมรส จำนวน 285 คน ร้อยละ 71.30 รองลงมา คือ สถานภาพโสด จำนวน 99 คน ร้อยละ 24.80 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 16 คน ร้อยละ 4.00 มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 232 คน ร้อยละ 58.10 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 71 คน ร้อยละ 17.80 และอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 46 คน ร้อยละ 11.50 มีรายได้ต่ำกว่า 9,000 บาท จำนวน 210 คน ร้อยละ 52.50 รองลงมา คือ มีรายได้ 9,000 - 15,000 บาท จำนวน 119 คน ร้อยละ 29.80 และมีรายได้ 15,001 - 30,000 บาท จำนวน 64 คน ร้อยละ 16.00 มีหนี้สิน 30,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 213 คน ร้อยละ 53.30 รองลงมา คือ หนี้สินต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 94 คน ร้อยละ 23.50 และหนี้สิน 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 50 คน ร้อยละ 12.50 และมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร คือ โทรศัพท์/วิทยุ จำนวน 225 คน ร้อยละ 59.50 รองลงมา คือ สื่อออนไลน์ จำนวน 86 คน ร้อยละ 22.80 และป้ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 28 คน ร้อยละ 7.40

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ภายในระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตัวแปร	ความพอประมาณ	ความมีเหตุผล	การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	การมีความรู้	การมีคุณธรรม	ด้านการดำรงชีพ	การประยุกต์ใช้
ความพอประมาณ	-	0.21**	0.26**	0.31**	0.22**	0.43**	0.52**
ความมีเหตุผล		-	0.52**	0.57**	0.49**	0.57**	0.72**
การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี			-	0.73**	0.64**	0.55**	0.79**
การมีความรู้				-	0.64**	0.57**	0.76**
การมีคุณธรรม					-	0.50**	0.75**
ด้านการดำรงชีพ						-	0.78**
การประยุกต์ใช้							-

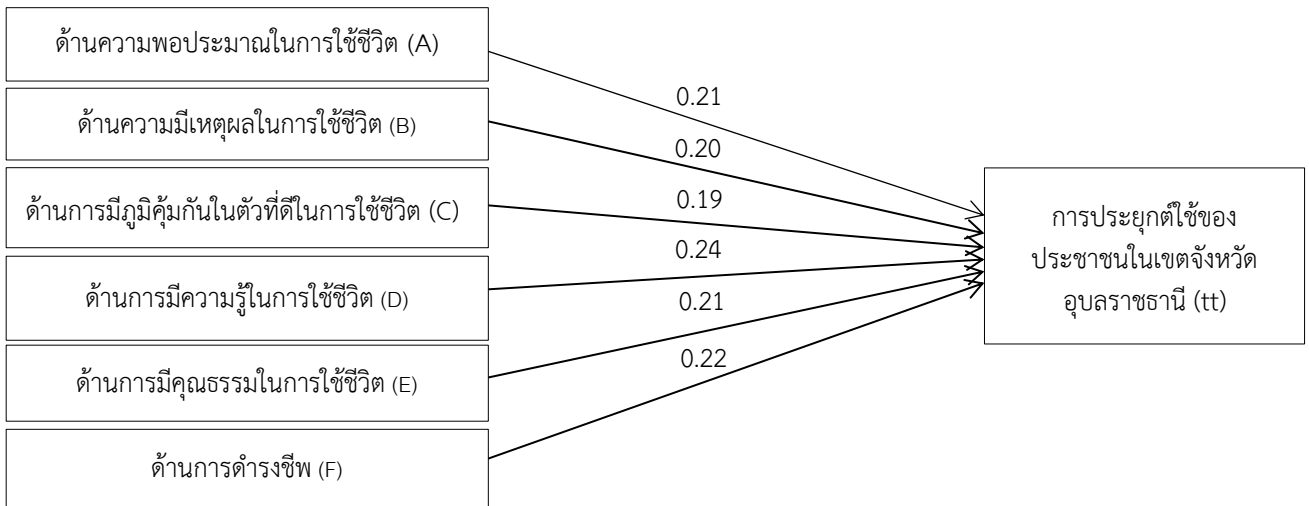
จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านความมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต ด้านการดำรงชีพที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.79 คือ ไม่เกิน 0.80 เพื่อป้องกันปัญหา multicollinearity (Hair et al, 2006)

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุคูณ เพื่อพยากรณ์ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ตัวพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	P
	B	Std. Error	Beta		
1. ด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต	0.14	0.00	0.21	16.60**	0.00
2. ด้านความมีเหตุผลในการใช้ชีวิต	0.14	0.01	0.20	13.42**	0.00
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีในการใช้ชีวิต	0.13	0.01	0.19	10.35**	0.00
4. ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต	0.17	0.01	0.24	12.66**	0.00
5. ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต	0.16	0.01	0.21	13.11**	0.00
6. ด้านการดำรงชีพ	0.16	0.01	0.22	13.69**	0.00

F = 1192.27, Sig F = 0.00, R = 0.97, R² = 0.94, R² adj = 0.94, Constant = 0.31

จากตาราง 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุคูณ พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Enter เพื่อการพยากรณ์ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานีด้วยตัวแปรอิสระ 6 ตัว คือ ด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านความมีเหตุผลในการใช้ชีวิตด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต ด้านการดำรงชีพ โดยตัดทอนตัวแปรอิสระที่ต่ำออก ปรากฏว่า ด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านการดำรงชีพ ด้านความมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิตด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในการใช้ชีวิต สามารถร่วมกันทำนายความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ได้ร้อยละ 94 (R² adj = 0.94) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.97 (R = 0.97) เมื่อนำตัวแปรทั้ง 6 ตัว ที่สามารถพยากรณ์ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี มาเขียนสมการ ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 2 สมการพยากรณ์การประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.31 + 0.14 (A) + 0.14 (B) + 0.13 (C) + 0.17 (D) + 0.16 (E) + 0.16 (F)$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.21 (A) + 0.20 (B) + 0.19 (C) + 0.24 (D) + 0.21 (E) + 0.22 (F)$$

ตาราง 3 สรุปความแตกต่างทางความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ตัวแปร	อายุ		ระดับการศึกษา		สถานภาพ		อาชีพ		รายได้ต่อเดือน		หนี้สิน		การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	
	F	P	F	P	F	P	F	P	F	P	F	P	F	P
A	2.19	0.08	1.69	0.16	5.40**	0.00	1.81	0.12	2.83*	0.03	7.27**	0.00	2.36*	0.05
B	5.55**	0.00	5.16**	0.00	3.84*	0.02	3.53**	0.00	0.28	0.83	2.23	0.08	4.55**	0.00
C	6.88**	0.00	4.88**	0.00	2.53	0.08	6.11**	0.00	1.66	0.17	1.68	0.16	6.51**	0.00
D	5.50**	0.00	9.82**	0.00	4.42**	0.01	6.51**	0.00	3.33**	0.01	1.31	0.26	6.36**	0.00
E	8.79**	0.00	7.24**	0.00	4.35**	0.01	3.42**	0.00	3.46**	0.01	0.26	0.85	6.93**	0.00
F	2.93*	0.03	1.89	0.13	2.08	0.12	3.98**	0.00	0.57	0.63	5.00**	0.00	1.14	0.33

จากตาราง 3 พบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อายุต่างกัน ด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต และด้านการดำรงชีพ มีความคิดเห็นต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกัน ด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต และด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต มีความคิดเห็นต่างกัน สถานภาพต่างกัน ด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต และด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต มีความคิดเห็นต่างกัน อาชีพต่างกัน ด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต และด้านการดำรงชีพ มีความคิดเห็นต่างกัน รายได้ต่างกัน ด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต และด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต มีความคิดเห็นต่างกัน หนี้สินต่างกัน ด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต และด้านการดำรงชีพ มีความคิดเห็นต่างกัน การรับรู้ข่าวสารต่างกัน ด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต และด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต มีความคิดเห็นต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต และด้านการดำรงชีพ ที่ส่งผลต่อการนำไปประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ หนี้สิน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า อายุ มีความคิดเห็นในด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต และด้านการดำรงชีพต่างกัน ระดับการศึกษา มีความคิดเห็นในด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต และด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิตต่างกัน สถานภาพ มีความคิดเห็นในด้านการพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต และด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิตต่างกัน อาชีพ มีความคิดเห็นในด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต และด้านการดำรงชีพต่างกัน รายได้ มีความคิดเห็นในด้านการพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต และด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิตต่างกัน หนี้สิน มีความคิดเห็นในด้านการพอประมาณในการใช้ชีวิต และด้านการดำรงชีพต่างกัน การรับรู้ข่าวสาร มีความคิดเห็นในด้านการพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต และด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต ต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี มีประเด็นที่น่าสนใจอภิปราย ดังนี้

ด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต เป็นปัจจัยส่งผลต่อการนำไปประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องการไม่ซื้อสินค้าที่เกินความจำเป็น สอดคล้องกับ (นิสรา ใจชื่อ, 2557) กล่าวว่า การปลูกผักกินเองในครอบครัว การใช้เงินเท่าที่จำเป็น งดการซื้อของฟุ่มเฟือยที่ไม่จำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวัน เพื่อการลดรายจ่ายการใช้เสื้อผ้าที่มีราคาที่เหมาะสม สอดคล้องกับ (มนชญา แถมเงิน, 2557) กล่าวว่า การปฏิบัติตนไม่ให้ฟุ่มเฟือยไปตามแฟชั่นจนเกินฐานะของตนดำเนินชีวิตอย่างพออยู่ พอกิน พอใช้ ซื้อสินค้าในราคาที่เหมาะสม ไม่ซื้อสิ่งของฟุ่มเฟือย และการไม่ใช้เงินกู้/เงินนอกระบบเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว สอดคล้องกับ (Pengpinit et al., 2011) กล่าวว่า ความพอเพียง คือ การไม่เป็นหนี้สิน การใช้เท่าที่มีอยู่ มีการวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือน ทำบัญชีรายรับรายจ่าย

ด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต เป็นปัจจัยส่งผลต่อการนำไปประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องการทางเลือกที่มีเหตุผลและประหยัด สอดคล้องกับ (ขวัญชัย หิรัญอุดมเกียรติ, 2558) กล่าวว่า การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับความพอเพียง การพึ่งตนเองอย่างเต็มที่เสียก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น สอดคล้องกับ (ธัญภรณ์ เทวะเส, 2560) กล่าวว่า พยายามอาศัยตนเองให้มากที่สุด อาศัยปัจจัยหรือคนภายนอกให้น้อยที่สุด เช่น เราต้องปลูกพืชไว้กินเอง ทอเสื้อไว้สวมใส่เอง ของใช้ที่ต้องใช้ต้องพยายามทำเอง พยายามซื้อให้น้อยที่สุด และมีการวางแผนการใช้จ่ายกับสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตก่อน สอดคล้องกับ (อุไรวรรณ นันทะสาร, 2556) กล่าวว่า การมีเงินออมเพื่อเป็นทุนสำรองไว้ในยามฉุกเฉิน และในยามที่จำเป็นมีการวางแผนในเรื่องการใช้จ่ายเงิน

ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในการใช้ชีวิต เป็นปัจจัยส่งผลต่อการนำไปประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงภายในชุมชนอยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับ (สุเทพ ศรีบุญเพ็ง, 2557) กล่าวว่า การเตรียมการล่วงหน้า มีการวางแผนพร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การไม่เจ็บป่วย มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง สอดคล้องกับ (ธัญชนก ปะวะละ, 2557) กล่าวว่า ครัวเรือนมีการรักษาสุขภาพให้แข็งแรงสมบูรณ์ หมั่นดูแลตัวเอง รักษาสุขภาพไม่ให้เป็นป่วยเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในตัว และมีการส่งเสริมให้คนภายในชุมชนมีการประกอบอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ สอดคล้องกับ (อัญชลี ดุสิตสุทธิรัตน์, 2555)

กล่าวว่า มีการรวมกลุ่มทอผ้า อีกทั้งยังมีการเลี้ยงปลา เลี้ยงหมู เพื่อเพิ่มรายได้และเป็นอาชีพเสริมของคนในครอบครัวและมีการส่งเสริมอาชีพภายในครอบครัว

ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต เป็นปัจจัยส่งผลต่อการนำไปประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิตและใช้ในการอยู่ร่วมกันภายในชุมชน สอดคล้องกับ (ปรัชญาภรณ์ พักสนิท, 2558) กล่าวว่า การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ระดับชุมชน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง ไม่ว่าจะเป็นความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี การมีความรู้ การมีคุณธรรม มีการศึกษาหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับ (สิริรัตน์ สังสุทธิ, 2558) กล่าวว่า ศึกษาแสวงหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมอยู่เสมอ นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาประยุกต์ใช้จัดองค์ความรู้อย่างเป็นระบบและทันสมัย มีการจัดอบรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพให้กับคนในชุมชนอยู่เสมอ สอดคล้องกับ (Donkwa, 2016) กล่าวว่า มีการจัดตั้งกลุ่มเพื่อประชุม ปรึกษา วางแผน เพื่อพัฒนาอาชีพและมีการใช้เทคนิคต่าง ๆ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติ และใช้ในสถานการณ์จริง

ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต เป็นปัจจัยส่งผลต่อการนำไปประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องการคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลักอยู่เสมอ สอดคล้องกับ (Ubonsria, 2013) กล่าวว่า การนำแนวทางตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ทำให้ชุมชนมีความสามัคคีกัน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน โดยคำนึงถึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก มีความเสียสละเวลาและกำลังในการทำงาน สอดคล้องกับ (วิชุดา ชูศรีวาส, 2559) กล่าวว่า มีการร่วมกิจกรรมของเพื่อนบ้าน เช่น งานมงคลต่าง ๆ งานศพ ตลอดจนงานที่ทางราชการจัดขึ้นมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสังคม และมีความสามัคคีกัน เสียสละกำลังในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีการใช้ความเพียรในการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับ (Sarapirom et al, 2018) กล่าวว่า การมีความขยันหมั่นเพียร มีความเอาใจใส่และตั้งใจทำงาน มีความอดทนในการประกอบอาชีพส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จได้

ด้านการดำรงชีพเป็นปัจจัยส่งผลต่อการนำไปประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องการวางแผนชีวิตหรือวางแผนครอบครัวเพื่อความไม่ประมาท สอดคล้องกับ (วาริ คลังศิริ, 2558) กล่าวว่า มีการวางแผนอนาคต เช่น มีการเก็บเงินไว้เองหรือฝากกับสถาบันการเงิน และมีการจัดทำบัญชีครัวเรือน หรือการจัดทำบัญชีรายรับ - จ่าย เป็นการวางแผนที่ดีของตนเองและครอบครัวต่อการดำรงชีพ การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงประหยัดอดออม ไม่ฟุ่มเฟือย และมีการดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำรินี้ของในหลวง สอดคล้องกับ (สุรเชษฐ์ กลยนิษฐ์, 2555) กล่าวว่า มีการตั้งสถาบันทางการเงินของชุมชน เพื่อส่งเสริมการออมเงินเป็นการน้อมนำเอาพระราชดำรินี้ของในหลวงมาใช้ในการดำเนินการใช้ชีวิตแบบประหยัดและช่วยเหลือกันและกันในสังคม เข้าร่วมกิจกรรมในการต่อต้านยาเสพติด สอดคล้องกับ (Choochom, 2015) กล่าวว่า การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในครอบครัวและมีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรม ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างให้เกิดความสามัคคีกันและเป็นที่ยอมรับทางสังคมมากขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ หนี้สิน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

อายุต่างกัน มีความคิดเห็นในด้านกรณีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต และด้านการดำรงชีพแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (ขวัญชัย ทิรัญอุดมเกียรติ, 2558) พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นในด้านกรณีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต และด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (ปรัชญาภรณ์ พักสนิท, 2558) พบว่า เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ระดับการศึกษา มีผลต่อระดับการรับรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

สถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นในด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต และด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (มนชยา แถมเงิน, 2557) ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความพอประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

อาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต ด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต และด้านการดำรงชีพ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (โชคชัย เอี่ยมภูมิ, 2556) พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติในชีวิตประจำวันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต และด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (บุญวรรณ แสงสว่าง, 2559) พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หนี้สินต่างกัน มีความคิดเห็นด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต และด้านการดำรงชีพ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (นันทินันท์ ม่านตา, 2555) พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ หนี้สิน เป็นต้น

การรับรู้ข่าวสารต่างกัน มีความคิดเห็นด้านความพอประมาณในการใช้ชีวิต ด้านการมีเหตุผลในการใช้ชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิต ด้านการมีความรู้ในการใช้ชีวิต และด้านการมีคุณธรรมในการใช้ชีวิต แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (เกษรา จุทอง, 2554) พบว่า การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันกับความรู้ความเข้าใจ การรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ปัจจัยทางด้านความมั่นคงของมนุษย์และปัจจัยทางด้านความสุ่มความสัมพันธกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผลการวิจัย เรื่อง ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ประชาชนได้นำด้านความรู้ในการใช้ชีวิตมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตมากที่สุด ซึ่งจะเป็นการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ระดับชุมชน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต และมีการศึกษาหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อพัฒนาในด้านอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ และประสบผลสำเร็จในการทำงาน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการส่งเสริมในเรื่องการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ได้อย่างต่อเนื่อง เพราะว่ามีประชาชนนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและให้ความสำคัญน้อย

2.2 ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดประชุม การฝึกอบรม และการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้มากขึ้น

2.3 ผู้นำชุมชนควรมีการสนับสนุนโดยการให้คำแนะนำข้อเสนอแนะในการปฏิบัติด้านหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้มากขึ้น

2.4 ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสื่อต่าง ๆ ให้มากขึ้น โดยเฉพาะทางโทรทัศน์

2.5 ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกในครัวเรือนได้รับการสนับสนุนให้รวมกลุ่มกันภายในชุมชนเพื่อปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.6 ควรมีการศึกษารูปแบบการปรับใช้เศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มบุคคลอื่น ๆ เพื่อเพิ่มกลุ่มเป้าหมายให้กว้างขึ้น

2.7 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ เป็นต้น ที่มีผลต่อการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นการขยายผลต่อยอดในเชิงวิจัยองค์ความรู้ใหม่ ๆ ต่อไป

2.8 ควรใช้การเก็บข้อมูลด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลรายละเอียดที่ตรงประเด็นและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์มากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กานดา เตชะขันหมาก. (2556). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครัวเรือน : ศึกษากรณีจังหวัดลพบุรี*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- เกษรา จุทอง. (2554). *การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน : กรณีศึกษาประชาชนในตำบลวังตะกั่วอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ขวัญชัย ทิรัญอุดมเกียรติ. (2558). การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์.
นันทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- โชคชัย เอี่ยมภูมิ. (2556). พฤติกรรมการปฏิบัติในชีวิตประจำวันตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนตำบลโพหัก
อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ธัญภรณ์ เทาะเส. (2560). คุณภาพชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงและคุณภาพชีวิตประชาชนในชุมชนชอยแสนสุข เขตดินแดง
กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ธัญชนก ปะวะละ. (2557). การพัฒนาชุมชนต้นแบบตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงระดับมั่งมี ศรีสุข : กรณีศึกษา
บ้านหนองเือก อำเภอบางปลามัน จังหวัดมหาสารคาม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2553). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS ครอบคลุมทุกเวอร์ชัน. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ:
บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- นันทินิตย์ ม่านตา. (2555). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของเกษตรกร
ตำบลริมสีม่วง อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์. นันทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิสรา ใจชื่อ. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: มหาลัญจกรกิจบัณฑิตย.
- บุญวรรณ แสงสว่าง. (2559). ความรู้ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตองค์การบริหาร
ส่วนตำบลโคกเพลาะ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรัชญาภรณ์ พักสนิท. (2558). การศึกษาระดับการรับรู้และนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้กับประชาชนในเขตเทศบาล
ตำบลไร่รอบ อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- มนชยา แฉมเงิน. (2557). การนำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน : กรณีศึกษา เทศบาล
ตำบลห้วยน อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดพะเยา. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- มูลนิธิชัยพัฒนา (2560). เศรษฐกิจพอเพียง. เข้าถึงได้จาก <http://www.chaipat.or.th>. 25 มกราคม 2560.
- วาริ คลังศิริ. (2558). การรับรู้เพื่อพัฒนาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ บธ.ม. กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- วิชุดตา ชูศรีवास. (2559). การดำเนินงานหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง บ้านหัวอ่าว ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.
นครปฐม. นันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- สิริรัตน์ สังสุทธิ. (2558). การบริหารตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมวัน วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุเทพ ศรีบุญเพ็ง. (2557). การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินธุรกิจของร้านชัยเจริญ เมล็ดพันธุ์ข้าว
ตำบลดอนก่ายาน อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุระเชษฐ์ กลยณีย์. (2555). ทศนคติของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลสามัคคีพัฒนา อำเภออากาศอำนวยจังหวัดสกลนคร
ต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน. วิทยานิพนธ์ ปร.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- อัญชลี ดุสิตสุทธิรัตน์. (2555). การพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมครอบครัวที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตามหลักเศรษฐกิจ
พอเพียง จ.ยโสธร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- อุไรวรรณ นันทะสาร. (2556). ความรู้ความเข้าใจและการนำแนวปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต
ของหัวหน้าครัวเรือนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว. ปัญหาพิเศษ ปร.ม.
ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Choochom. O. (2015). *A Causal Relationship of Living Behavior Based on Sufficiency Economy Philosophy for Thai University Students*. Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand. 260 - 264.
- Cochran, W.G. (1977). *Sampling Techniques*. (3rd ed). New York: John Wiley and Sons Inc.
- Cronbach, L.J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 97 - 334.
- Donkwa. K (2016). *The Effects of the Sufficiency Economy on Community Business Management*. School of Management Technology, Institute of Social Technology, Suranaree University of Technology. 53 - 72.

- Hair, J. F. et al. (2006). *Multivariate data analysis*. (6thed). New Jersey: Pearson Education International.
- Likert, Rensis A. (1961). *New Patterns of Management*. New York: McGraw – Hill Book Company Inc.
- Pengpinit, T., et al. (2011). Success indicators of sufficient farming of local philosophers and multilateral in the Northeast. *SDU research Journal of Humanities and Social Sciences*, 7(2), 91 - 102.
- Sarapirom, K., et al. (2018). *Study of sufficiency economy philosophy and its impact on individuals, communities and organizations*. College of Religious Studies, Mahidol University, Salaya Campus, Nakhon Pathom. Thailand Centre for the Study of Religion and Society, University. India. 8 - 12.
- Ubonsria, B. (2013). *A study of applying sufficiency economy to lifestyles and use of resources at community levels*. Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Bangkok, Thailand. 976 – 983.

วารสารบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี